

MICHAL BREGANT / 24. 5. 2021

Cahiers byly vždy napojeny na aktuální dění v kinematografii.

Rozhovor s Arielem Schweitzerem

Ariel Schweitzer přijel do Prahy, aby se podíval na nový film Václava Kadrnky *Zpráva o záchraně mrtvého*. Projevil ovšem taky zájem navštívit Národní filmový archiv a dozvědět se něco o našich nových plánech. Seděli jsme v pátek 21. 5. 2021 ve stále ještě opuštěném Ponrepu, které na něj udělalo velký dojem. Zajímal mě jeho pohled na loňský převrat v Cahiers du Cinéma, časopise, jehož je už léta redaktorem.

19. května ve Francii znovu začala hrát kina. Jak to vypadalo?

Byla to obrovská euforie. Před pokladnami stály stovky lidí, takže kina přidávají představení i od devíti hodin ráno. Lidé zase chtějí sledovat filmy společně. Pro filmový průmysl je to výtečná zpráva, i když pořád platí, že jsme kvůli covidu přišli o nějakých třicet procent publika, které zůstane doma u online distribuovaného obsahu.

V roce 2020 proběhla změna vlastnické struktury časopisu Cahiers du Cinéma. Patříte mezi ty redaktory, kteří ji přežili. Jak jste tuto změnu vnímal?

Šéfredaktor Stéphane Delorme vedl časopis od roku 2009, kdy ho koupilo vydavatelství Phaidon Press Richarda Schlagmana. Když se Schlagman rozhodl odejít ze scény, chtěl prodat Cahiers jako zavedenou značku – ovšem včetně finančních dluhů, které byly na časopis navázány, za vysokou částku. V únoru 2020 časopis odkoupila skupina vlivných a bohatých producentů a podnikatelů, kteří jediní dokázali zaplatit požadované tři miliony euro. Stéphane Delorme měl pocit, že noví majitelé udělají z Cahiers komerční „chic“ časopis a navíc budou mít jasný konflikt zájmů;

nechtěl být součástí téhle proměny.

Jaká byla vaše role v této historické situaci?

Přesvědčoval jsem Stéphana, že je třeba s novými majiteli jednat, abychom zjistili, jakou mají představu a jestli bude možné zachovat nezávislost Cahiers. To se nestalo a Stéphane přemluvil většinu redakce, aby spolu s ním demonstrativně odešla. Bylo to silné gesto, vypadalo to, že jde o principiální boj o zachování svobody časopisu. Byl jsem jedním ze tří redaktorů, kteří nechtěli vyklidit pole. Měl jsem za to, že musíme vést s novými majiteli dialog a zjistit, jestli dokážeme uchovat svou nezávislost.

Mediální obraz byl ale jiný, zdálo se, že jde o puč.

Ano, bylo to tak interpretováno. Vždyť jedním z akcionářů je teď i Xavier Niel, miliardář podnikající v telekomunikacích – ale také akcionář Le Mondu, deníku, který je ve Francii považován za nezávislý, ač je v rukou kapitalistů. Ani s odstupem času nelituju, že jsem v redakci Cahiers zůstal. Zásadní vliv na toto mé rozhodnutí měl výběr nového šéfredaktora: Marcos Uzal měl vynikající pověst jako kritik z deníku Libération, ale znal jsem ho taky jako redaktora z časopisu Trafic a jeho práce jsem si velice vážil. On byl pro mě zárukou, že Cahiers svou kvalitu neztratí. Navíc všichni spolumajitelé Cahiers podepsali chartu, jejímž autorem byl Serge Toubiana a která garantuje nezávislosti redakce. V červnu to bude rok, co vyšlo první číslo v novém režimu a musím říct, že podmínky pro naši práci nejsou ze strany majitelů nijak ovlivňovány.

Nikdo vám ale nemůže garantovat nezávislost dlouhodobě.

Ano, ale potěšilo mě například, že noví majitelé stanovili podmínku, že v redakci bude paritní zastoupení mužů a žen. Vydavatel chystá pro Cahiers expanzi dvěma směry: budeme mít i anglickou verzi a budeme vycházet i v elektronické podobě, která umožní zařazení audiovizuálního obsahu.

Jak ovlivnila práci redakce pandemie?

Cahiers byly vždy napojeny na aktuální dění v kinematografii, ale toho bylo při covidu pramálo. Zaměřili jsme se tedy na online distribuci, protože diváci seděli doma a sledovali, co jim nabízely online platformy. Nadcházející červnové číslo bude celé o

aktualitách, o nových filmech. Letní číslo se pak zaměří na festival v Cannes a na osobnost Maurice Pialata, jehož šest filmů bude mít obnovenou premiéru během července až září.